

ΒΟΥΛΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ...

Α. Θεοτοκοπούλου.

Ἡ ἀδελφὴ τοῦ.

Ἀπ' τὸ χρυσόφωτο βοννὸ
Κι' ἀπ' τὰ νερά τ' ἀσημολαμποκόπα,
Στὸ ζαφειρέζον οὐρανὸ
Κ' εἰς τοὺς ἀγροὺς ποῦ ἡ φύσις χαροκόπα
Σμαράγδια ἐπάνω τους σκορπῇ,
Καὶ πειὸ πολὺ μέσ' τῇ γυναικείᾳ τὴν ἀγάλη
Ὅπου σκλαβώνει τὴν καρδιά,
Καὶ πειὸ βαθειὰ μέσ' τὴν ἰδέᾳ τῇ μεγάλῃ
Ποῦ μάγα δνείρατα γεννῇ,
Τὴν εὐτυχὰ καρτέρεια νὰ προβάλη.

Καὶ στὸ σκοτάδι τὸ πυκνὸ,
Ὅπου νυχτιεὲς συννεφιασμέγες φέρονον
Καὶ μέσ' τὸ ἄγριο βογγητό,
Ποῦ ἀφίν' ἡ γῆ σὰν τὰ στοιχεῖα τῇ δέρονον
Καὶ πειὸ πολὺ σὲ στεναγμούς
Φτωχῶν ψυχῶν, ποῦ ἡ πίκρα τῆς παιδεύει
Καὶ πειὸ βαθειὰ μέσ' τοὺς καῦμούς,
Ὅπου σκορπᾷ ὁ Χάρος σὰν ζωὴς κουρσεύει,
Περίμενα πῶς θενὰ ἰδῶ
Τὴν δυστυχὰ τραγὴ νὰ βασιλεύῃ.

Μ' ἄλλοι στὸ νοῦ! Ὅ, τι ζητᾷ
Κι' ὅ, τι καλὸ κι' ὅ, τι κακὸ προσμένει
Ἐξώρας ἔρχεται κρυφά.
Καὶ πειὸ συγχὰ ἡ εὐτυχία μᾶς φαίνεται
Τὸ πέπλο τῆς τὸ μαγικὸ
Κ' ἡ δυστυχία σάβανο μαῦρο πλέκει
Τὴν ὥρα, ποῦ τὸ λογικὸ
Ξένα κυτᾷ καὶ ξένους παραστέκει.

Ι. ΖΕΡΒΟΣ, ΑΡΕΤΑΣ

★ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑΙ ★

ΑΙ ΑΔΕΛΦΑΙ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ

Ν Ρώμη ἔνθα ἀπὸ ἐτῶν ἑζών, ἀχώριστοι ἐν μοναδικῇ ἀγάπῃ, ἀφοσιωθείσαι εἰς τὴν τέχνην χάριν τῆς ὁποίας ἐστερηθήσαν πάσης ἄλλης τέρεως, ἀπέθανον ἐσχάτως αἱ ἀδελφαὶ Γενναδίου. Πρωτότοκοι θυγατέρες τοῦ αἰοιδίμου διδασκάλου τοῦ Γένους Γεωργίου Γενναδίου, ἐνέκυψαν εἰς τὴν μουσικὴν, τὴν ζωγραφικὴν καὶ γλυπτικὴν. Καὶ ἡ μὲν πρεσβυτέρα, Ἑλπίς, ἐπέδοθη ἰδίᾳ εἰς τὴν μουσικὴν, (γνωστότεραι εἶνε αἱ μελουργαί τῆς τῶν δημοτικῶν ἀσμάτων, τὸ «Μάνα σοῦ λέω δὲν μπορῶ», τὸ «Πουλὰκι ξένο» καὶ τὸ «Καλλιτέρα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ») ὑπῆρξε δὲ ὁ μέντωρ τῆς νεωτέρας ἀδελφῆς τῆς Κλεονίκης ἥτις ἀνεδείχθη ζωγράφος καὶ γλύπτρια διακε-

κριμένη. Αἱ δύο ἀδελφαί, αἵτινες μετὰ τῶν αἰσθημάτων ἐταύτισαν τὴν κλίσιν των, ἀλλὰ καὶ τὴν ζωὴν των, ζῶσαι δι' ἑαυτὰς μόνον καὶ διὰ τὴν τέχνην, ἀπέθανον κατὰ θεῖαν οὕτως εἰπεῖν οἰκονομίαν σχεδὸν συγχρόνως, ἡ μὲν Ἑλπίς τῇ 27 Φεβρουαρίου ἐ. ἔ., ἡ δὲ Κλεονίκη τῇ 14 Μαρτίου, ἄγουσαι τὸ ἑβδομηκοστὸν καὶ ἐπέκεινα ἔτος. Ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ, ἐν τῷ ὁποίῳ ἠνώθη ἡ εὐγενεία τῆς μητρός, τὸ γένος Βενιζέλου, ἀνεπτύχθησαν αἱ δύο ἀδελφαί. Παιδίσκαι ἐξεδήλωσαν ὀρμητικὸν διὰ τὰς καλὰς τέχνας τάλαντον, τὸ ὁποῖον ἐπέρρωσαν αἱ ἐν Μονάχῳ, Λονδίῳ καὶ Ρώμῃ σπουδαί των.

Ἡ Κλεονίκη Γενναδίου ἐν Ἰταλίᾳ ἠτένισε τὸν πλατὺν ὁρίζοντα τῆς τέχνης μὲ τὴν ζωγραφὴν διανοίαν τῆς ἡ ζωγραφικὴ καὶ γλυπτικὴ ἐξ ἴσου τὴν ἐνδιέφερον. Ἐπεζητεῖ ἐν τῇ τέχνῃ τὸν γνήσιον ἑλληνικὸν ρυθμὸν καὶ διὰ τοῦτο ἐμελέτησε τὰς ἐν Μονάχῳ ἱστορικὰς καὶ ἐθνογραφικὰς εἰκόνας δι' ὧν ἐκόσμησε τὰ μουσεῖα καὶ τὰ ἀνά-